

POWIATOWY

PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY
W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY
W RODZINIE

W POWIECIE KOSZALIŃSKIM
NA LATA 2012 – 2017

KOSZALIN 2012

Spis treści

Wstęp	3
I. Charakterystyka zjawiska przemocy	4
II. Mity i stereotypy na temat przemocy w rodzinie	8
III. Przemoc w rodzinie w dokumentach prawnych	10
IV. Nasze prawa	13
V. Analiza sytuacji społeczno-demograficznej powiatu koszalińskiego	14
VI. Cele programu	19
VII. Obszary działań	26
VIII. Odbiorcy działań	27
IX. Przewidywane efekty realizacji Programu	27
X. Realizatorzy	28
XI. Monitoring	29
Zakończenie	29
Załącznik	31

Wstęp

Kwestia przemocy w rodzinie od wielu lat uważana jest za istotny problem społeczny. Najczęściej ofiarami przemocy są kobiety i dzieci, czy też osoby starsze. Problemem jest to, że ludzie niechętnie przyznają się do przemocy, która jest wewnątrz rodziny. Jednakże jest to zjawisko coraz częściej ujawniane. Występuje ono we wszystkich warunkach społeczno – ekonomicznych, we wszystkich grupach społecznych, niezależnie od poziomu wykształcenia, czy też sytuacji materialnej. Przemoc jest demonstracją siły i chęci przejęcia kontroli nad drugą osobą.

Przemoc powoduje u ofiar niską samoocenę, poczucie bezsilności i bezradności, ciągły niepokój, depresję oraz choroby związane ze stresem. Doznawanie lub bycie świadkiem przemocy przez dzieci prowadzi do nieodwracalnych skutków, które mogą objawić się dopiero w życiu dorosłym.

Rodzina jest miejscem, w którym kształtuje się osobowość, system wartości i styl życia człowieka. Dbanie o odpowiednie relacje wewnątrz rodziny, ochrona dóbr osobistych, zapewnienie poczucia bezpieczeństwa jest także zadaniem państwa, dlatego też **niezbędne jest objęcie pomocą i wsparciem ofiar przemocy, a także podjęcie stanowczych działań wobec sprawców**, by przemoc nie powtarzała się.

I. Charakterystyka zjawiska przemocy

1. Definicja przemocy w rodzinie

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz. U. z dnia 20 września 2005 r.) o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, **przemoc w rodzinie** to jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Z powyższej definicji wynikają następujące **cechy charakterystyczne przemocy**:

- jest **intencjonalna**, tzn. jest zamierzonym działaniem człowieka i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie ofiary;
- **siły są nierównomierne** – sprawca przemocy jest silniejszy od ofiary;
- **działanie lub zaniechanie jednej osoby narusza prawa i dobra osobiste drugiej** – sprawca wykorzystuje przewagę siły, narusza podstawowe prawa ofiary;
- **powoduje cierpienie i szkody fizyczne lub psychiczne** – sprawca naraża zdrowie i życie ofiary, szkody mogą być wymierne albo nie, widoczne lub niedostrzegalne, natychmiastowe, czy też odroczone w czasie.

W literaturze przedmiotu rozróżniamy następujące **rodzaje przemocy**:

- **przemoc fizyczna** – bicie, znęcanie się, głodzenie, zamykanie, kopanie, policzkowanie, szarpanie, duszenie, ciągnięcie za włosy, rzucanie przedmiotami, używanie niebezpiecznych narzędzi lub zagrożenie ich użyciem, zadawanie bólu;

- **przemoc psychiczna** – sprawowanie przez sprawcę psychicznej kontroli nad ofiarą - np. straszenie zabójstwem, użyciem przemocy, zabranie dzieci, niszczenie lub groźenie zniszczeniem rzeczy, upokarzanie, używanie wulgarnych słów;
- **przemoc seksualna** – zmuszanie do odbywania stosunku lub poddania się innym zachowaniom seksualnym, a także zmuszanie do współżycia w nieakceptowanej formie;
- **przemoc finansowa (ekonomiczna)** – np. utrzymywanie osoby zależnej w całkowitej zależności finansowej, zakazywanie pracy zawodowej, nie dawanie wystarczającej ilości środków finansowych na prowadzenie gospodarstwa domowego;
- **przemoc polegająca na osaczeniu** – np. ciągłe chodzenie za kimś, dzwonienie do niego w celu wyrządzenia mu krzywdy lub zastraszania;
- **przemoc w wymiarze społecznym** – zakazywanie osobie kontaktów z rodziną, przyjaciółmi, zabranianie wychodzenia z domu, upokarzanie jej w miejscach publicznych.

Przemoc domowa rzadko jest czynem jednorazowym. Znacznie częściej jest procesem o długiej, nawet kilkunastoletniej historii. Ma tendencję do powtarzania się według zauważalnej prawidłowości. Cykl przemocy składa się zwykle z trzech następujących po sobie faz:

- **faza narastającego napięcia** – jest to początek cyklu, który charakteryzuje się wzrostem napięcia i natężenia sytuacji konfliktowych,
- **faza ostrej przemocy** – następuje wybuch gniewu i wyładowanie agresji,
- **faza miodowego miesiąca** – jest to faza skruchy ze strony sprawcy, okazywania żalu, jednak bez specjalistycznej pomocy kończy się to

nawrotem przemocy spowodowanym ponownym wzrostem napięcia u sprawcy.

Przemoc jest zjawiskiem bardzo złożonym dlatego tak ciężko jest osobie będącej ofiarą przemocy przerwać milczenie a co za tym idzie wyjść poza tzw. błędne koło przemocy.

2. Kryzys i interwencja kryzysowa

Ze zjawiskiem przemocy nieodzownie związany jest **kryzys** i **interwencja kryzysowa**. Oba te pojęcia nie są terminami precyzyjnymi. „Kryzys” wydaje się jednym z najczęściej używanych w dzisiejszym świecie pojęciem. Słowo to pochodzi z języka greckiego. Czasownik *krinein* – oznacza rozdzielać, odsiewać, rozstrzygać, decydować, sądzić, natomiast pochodzący od niego rzeczownik *krisis* to wybór, rozstrzygnięcie. Władysław Kopaliński w Słowniku wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych **kryzys definiuje** jako okres przełomu, przesilenia, decydujących zmian.

Psycholog Gerard Caplan wyróżnia cztery fazy reakcji kryzysowej:

I faza – narastające uczucie niepokoju i napięcia, prowadzące do uruchomienia znanych już sposobów pozwalających na osiągnięcie homeostazy,

II faza – pojawia się dezorganizacja działania i silna potrzeba pomocy; osoba w kryzysie zauważa, że nie jest w stanie sama poradzić sobie z problemem, wzrasta u niej napięcie, ale jednocześnie występuje najsilniejsza podatność na zmianę,

III faza – w wyniku napięcia następuje mobilizacja wszystkich rezerw,

IV faza – kryzys się kończy, następuje satysfakcjonujące rozwiązanie, bądź na skutek niepowodzenia zachowanie nieprzystosowawcze, co

oznacza utrzymanie homeostazy pozornej, ze zwiększoną podatnością na sytuacje podobne do tej, która wywołała kryzys.

Osoba znajdujaca się w kryzysie często nie jest w stanie rozwiązać problemu we własnym zakresie. Najlepsze efekty w pomocy osiąga się wykorzystując cechy charakterystyczne dla II fazy kryzysu, tj. silna potrzeba pomocy i podatność na zmianę.

Funkcjonuje wiele definicji „**interwencji kryzysowej**”. Wanda Badura – Madej, psycholog kliniczny, definiuje ją jako formę pomocy psychologicznej, polegającą na kontakcie terapeutycznym, skoncentrowanym na problemie wywołującym kryzys, w którym dochodzi do konfrontacji osoby z kryzysem i do jego rozwiązania.

Również psycholog kliniczny Helena Sęk uważa, że **interwencja kryzysowa** jest formą indywidualnej pomocy psychologicznej, ukierunkowaną mniej lub bardziej bezpośrednio na szeroko rozumiany kryzys emocjonalny. Ma ona charakter oddziaływania krótkoterminowego, koncentrującego się na szerokim zakresie zjawisk, mogących mieć wpływ na równowagę emocjonalną jednostki, rodziny i grupy.

Relacja wsparcia interwencyjnego ma charakter przejściowy i krótkotrwały a jej celem są m.in.:

- wspieranie klienta, umożliwienie mu powrotu do emocjonalnej równowagi,
- zapobieganie hospitalizacji,
- skłonienie klienta do innego spojrzenia na wydarzenia krytyczne.

II. Mity i stereotypy na temat przemocy w rodzinie

W wielu społeczeństwach zaobserwować można brak reakcji na problem przemocy w rodzinie. Wynika to z funkcjonujących w świadomości społecznej mitów i stereotypów na temat przemocy, które pokazują fałszywy obraz problemu.

Usprawiedliwiają one stosowanie przemocy, służą do ukrycia czy zbagatelizowania problemu, przez co utrudniają prawidłowe reagowanie na akty brutalności, czy okrucieństwa wobec bliskich. Dla sprawcy są sygnałem o społecznym przyzwoleniu na przemoc. Do najczęściej spotykanych mitów i stereotypów na temat przemocy w rodzinie należą stwierdzenia:

- *„Przemoc w rodzinie to sprawa prywatna, nikt nie powinien się wtrącać”, „Policja nie powinna interweniować w sprawach rodzinnych”.* Niektóre osoby nie potrafią poradzić sobie z problemami rodzinnymi bez ingerencji osób postronnych. Z drugiej strony wstydzą się lub boją mówić o tym, co dzieje się w domu. Interwencja z zewnątrz może niejednokrotnie zapobiec tragedii.
- *„Przemoc dotyczy tylko rodzin z marginesu społecznego”,* Doświadczanie przemocy nie jest zależne od statusu społecznego, zdarza się także w tzw. „dobrych domach”.
- *„Oznaką przemocy są widoczne ślady na ciele ofiar”.*

Przemoc fizyczna pozostawiająca ślady na ciele ofiary jest tylko jedną z form przemocy. Inne formy przemocy dezintegrują funkcjonowanie emocjonalne człowieka.

- *„Przyczyną przemocy w rodzinie jest alkohol”.* Alkohol jest jednym z czynników „wyzwalających” przemoc, usprawiedliwieniem jej, ale nie jest przyczyną agresji. Sprawcy przemocy w rodzinie nie zawsze są pod wpływem alkoholu.

- □ „Ofiara przemocy wyraża na nią zgodę, gdyby było inaczej, odeszłaby od sprawcy”. Często ofiara przemocy jest tak osaczona i zastraszona przez sprawcę, iż nie widzi możliwości zmienienia sytuacji, w jakiej się znalazła. Niejednokrotnie problemem jest brak samodzielności finansowej i schronienia.
- □ „Jeśli ktoś jest bity to znaczy, że sobie na to zasłużył”. Za przemoc zawsze winę ponosi sprawca. Niezależnie od zachowania ofiary będzie on w stosunku do niej agresywny.
- □ „Gwałt w małżeństwie nie istnieje”. Przemoc seksualna ma miejsce także w małżeństwie.

Jest to niezgodne z prawdą. Przemoc może mieć miejsce we wszystkich grupach społecznych, niezależnie od poziomu wykształcenia lub statusu społecznego czy materialnego. Pamiętać również należy, iż zgodnie z prawem przemoc, wykorzystywanie, bicie, krzywdzenie osób bliskich jest przestępstwem, na które każdy ma prawo, a nawet obowiązek reagować. Świadectwem przemocy są nie tylko widoczne na ciele urazy – przemoc psychiczna nie pozostawia śladów. Osoby doświadczające przemocy znajdują się w bardzo trudnej sytuacji. Pozostawanie w związku pełnym krzywdzenia wynika między innymi z wyznawania tradycyjnych wartości takich jak miłość, trwałość małżeństwa, mylnego przeświadczenia, że sprawca jest dobry dla dzieci, gdyż ich nie bije, przekonania o zależności ekonomicznej od sprawcy i niemożności samodzielnego funkcjonowania, wiary w obietnice sprawcy, że się zmieni, nieracjonalnego obwiniania się za przemoc, czy też braku wiedzy na temat miejsca, gdzie osoba dotknięta przemocą może znaleźć bezpieczne schronienie i specjalistyczną pomoc.

III. Przemoc w rodzinie w dokumentach prawnych

Przemoc w rodzinie ujmowana w kontekście łamania praw człowieka, jako ważnego problemu społecznego, znalazło odzwierciedlenie w wielu dokumentach międzynarodowych, zalecających podejmowanie wszelkich niezbędnych działań w celu eliminacji przemocy i ochrony ofiar. Należą do nich m.in:

- Deklaracja o eliminacji przemocy wobec kobiet z 1993 roku,
- Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej z 2000 roku,
- Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie obecnej sytuacji oraz przyszłych działań w zakresie zwalczania przemocy wobec kobiet (2004/2220(INI)),
- Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie przemocy domowej wobec kobiet (2006/C 110/15).

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie swoje uwarunkowania prawne ma przede wszystkim w **ustawie z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125 z 2010 r., poz. 842)** jak również w Krajowym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Województwie Zachodniopomorskim. Inne akty prawne niezbędne do realizacji Programu to:

- Ustawa z dnia 15 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 1964 r. Nr 9, poz. 59 ze zm.),
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Postępowania Karnego (Dz.U. z 1997 r., Nr 89 poz. 555 ze zm.),
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 ze zm.),

- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2007r. Nr 70, poz. 473 ze zm.),
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. Nr 180, poz. 1493 z późn zm.),
- Ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 842 z dnia 13 lipca 2010 r.),
- Kodeks karny (DZ. U. 1997 r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm),
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy,
- Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 22 października 2010 roku w sprawie wzoru zaświadczenia lekarskiego,
- Ustawa z dnia 27 lipca 2001 roku o kuratorach sądowych,
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 czerwca 2002 roku w sprawie zakresu praw i obowiązków podmiotów sprawujących dozór, zasad i trybu wykonywania dozoru oraz trybu wyznaczania przez stowarzyszenia, organizacji i instytucje swoich przedstawicieli do sprawowania dozoru (Dz. U. Nr 91 poz. 812),
- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm),
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 czerwca 2003 roku w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania uprawnień i obowiązków kuratorów sądowych (Dz. U. Nr 112, poz. 1064),
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 stycznia 2011 r. w sprawie Zespołu Monitorującego,
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lutego 2011 r. w sprawie standardu podstawowych usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar

przemocy w rodzinie, kwalifikacji osób zatrudnionych w tych ośrodkach, szczegółowych kierunków prowadzenia oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie oraz kwalifikacji osób prowadzących oddziaływania korekcyjno-edukacyjne,

- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie procedury postępowania przy wykonywaniu czynności odbioru dziecka z rodziny,
- Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”,

Ponadto dokumentami określającymi obszary poszczególnych dziedzin życia powiatu, w tym społecznego, mającymi bezpośredni i pośredni wpływ na rozwiązywanie problemów społecznych są:

- Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Powiecie Koszalińskim na lata 2007 – 2015,
- Strategia Rozwoju Powiatu Koszalińskiego na lata 2005-2015,
- Powiatowy Program Promocji Zatrudnienia oraz Aktywizacji Lokalnego Rynku Pracy na lata 2007 – 2015.
- Powiatowy Program Ochrony Zdrowia Psychicznego na lata 2011-2015.

Zgodnie z art. 6 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie zadania przeciwdziałania przemocy w rodzinie są realizowane przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego.

Do zadań powiatu należy w szczególności:

- 1) opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;

2) opracowanie i realizacja programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielenie specjalistycznej pomocy, zwłaszcza w zakresie promowania i wdrożenia prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;

3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;

4) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach interwencji kryzysowej;

Do zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiat należy w szczególności:

1) tworzenie i prowadzenie specjalistycznych ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;

2) opracowywanie i realizacja programów oddziaływań korekcyjno edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

Do zadań gminy należy tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym:

1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;

2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;

3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;

4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Ustawodawca bardzo ważny nacisk kładzie na to, by działania podejmowane przez instytucje oraz organizacje były ze sobą spójne i tworzyły jeden wielki system.

IV. Nasze prawa

Należy pamiętać, iż każdy człowiek, niezależnie od płci, wieku, stanu zdrowia, pochodzenia, czy wyznania, ma prawo do godnych warunków życia, poszanowania własnej osoby, indywidualności, do realizowania się w życiu osobistym, społecznym i zawodowym. Nikt nie musi być idealny, każdy ma prawo do błędów. W przypadku braku możliwości lub nieumiejętności rozwiązania problemu z wykorzystaniem potencjału własnego ma prawo zwrócić się o adekwatną pomoc. Dlatego też ustawodawca w preambule do ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz innych ustaw odwołuje się także do praw człowieka a w szczególności prawa do życia, zdrowia oraz poszanowania godności osobistej. W celu zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie na władzach publicznych spoczywa obowiązek równego traktowania obywateli z zachowaniem wszystkich ich praw i wolności.

V. Analiza sytuacji społeczno-demograficznej powiatu koszalińskiego

Powiat koszaliński utworzony został w 1999 roku w ramach reformy administracyjnej a jego siedzibą jest miasto Koszalin. Powiat koszaliński zajmuje powierzchnię 1653,40 km² i położony jest na Wybrzeżu Słowińskim, Równinie Białogardzkiej oraz Równinie Słupskiej. Powiat

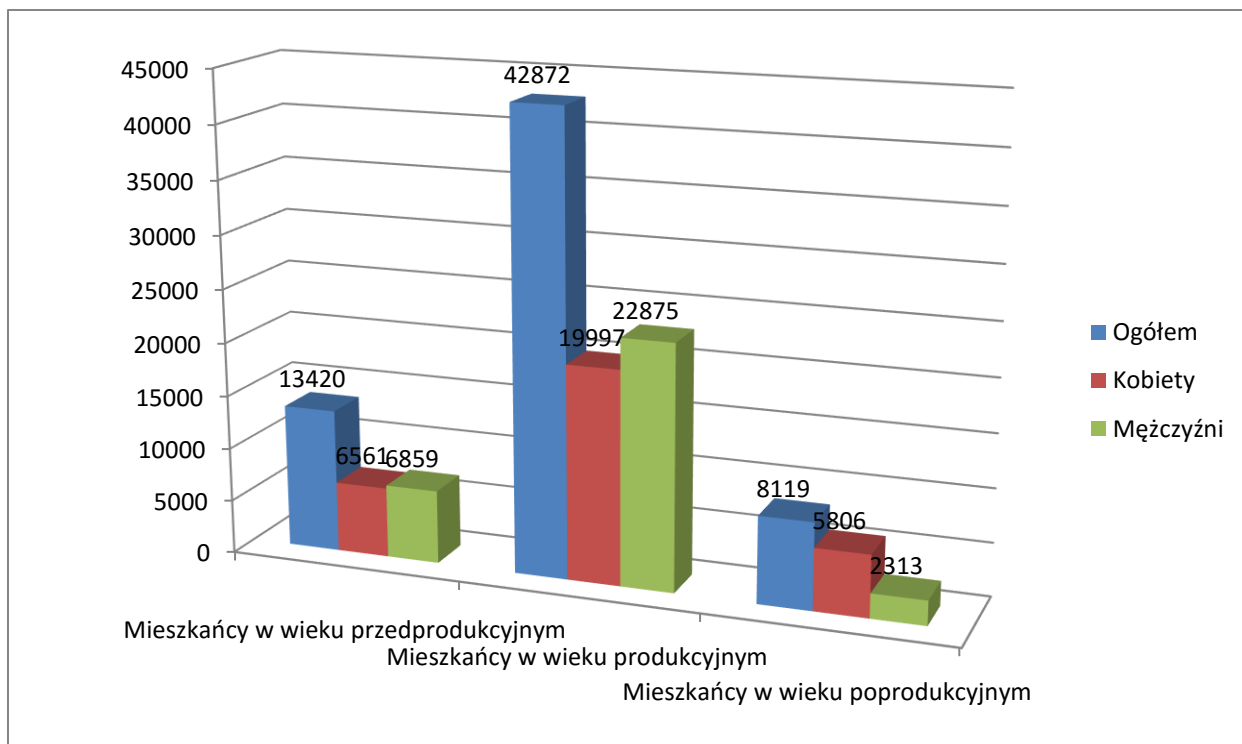
posiada dużą nadmorską bazę wypoczynkową (gm. Mielno), liczne gospodarstwa agroturystyczne, a w części południowej dominuje przemysł drzewny. Miasto Koszalin jest powiatem grodzkim i nie wchodzi w skład powiatu koszalińskiego. W skład powiatu wchodzi:

- gminy miejsko-wiejskie: Bobolice, Polanów, Sianów,
- gminy wiejskie: Będzino, Biesiekierz, Manowo, Mielno, Świeszyno,
- miasta: Bobolice, Polanów, Sianów.

Na dzień 31.12.2010 r. powiat koszaliński zamieszkiwało 64441 mieszkańców w tym 32047 mężczyzn i 32364 kobiet z czego 50596 osób zajmuje tereny wiejskie co stanowi 78,5 % ludności powiatu.

Mieszkańcy w wieku produkcyjnym stanowią 66,6 % ludności całego powiatu z nieznaczną przewagą mężczyzn zaś osoby w wieku przedprodukcyjnym (do 18 roku życia) stanowią 20,8 % ludności.

Wykres 1. Ilość mieszkańców powiatu koszalińskiego z uwzględnieniem podziału na wiek.

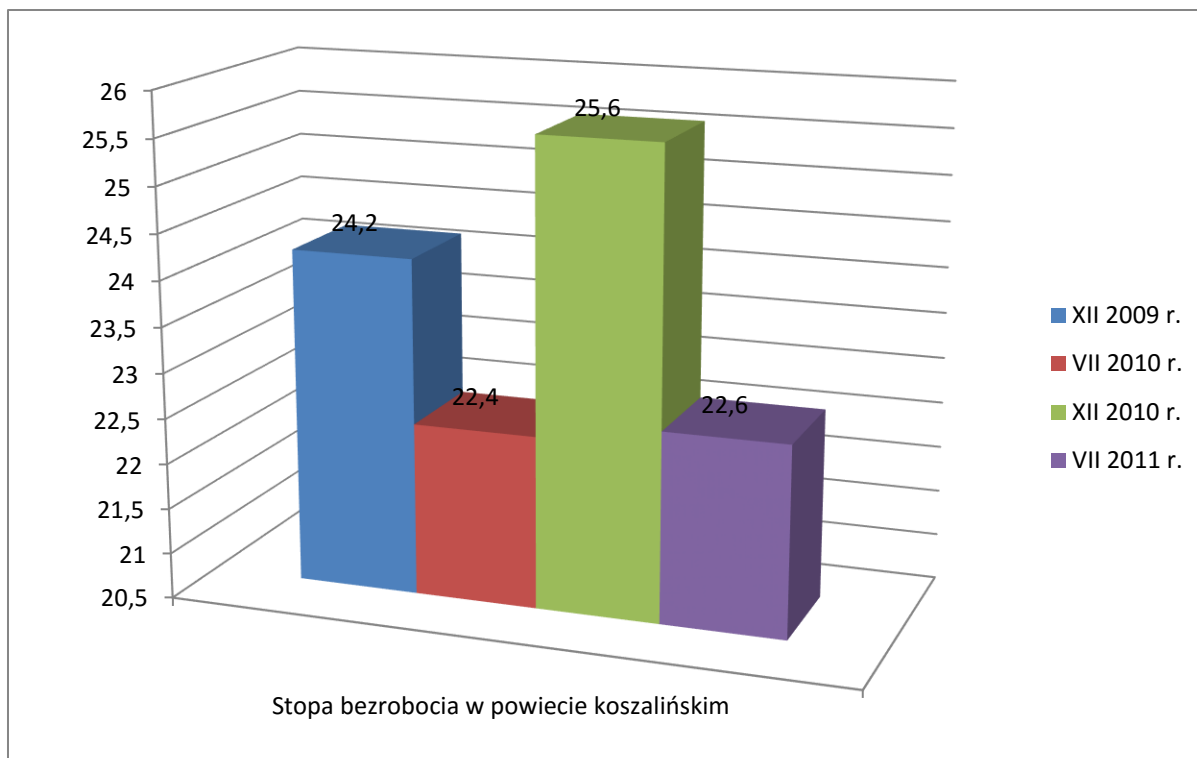

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.stat.gov.pl

Dokonując analizy sytuacji powiatu koszalińskiego należy uwzględnić sytuację osób w wieku produkcyjnym a mianowicie ilość osób pozostających bez zatrudnienia. Jest to istotny czynnik z uwagi na to, że zjawisko bezrobocia ma znaczący wpływ na sytuację ekonomiczną mieszkańców a co za tym idzie nierzadko na sytuację całych rodzin, jej funkcjonowania i relacji panujących wewnątrz rodziny.

Stopa bezrobocia w powiecie koszalińskim od kilku lat utrzymuje się na poziomie ponad 20 %. Pod pojęciem stopy bezrobocia rozumie się procentowy udział zarejestrowanych bezrobotnych w liczbie cywilnej ludności aktywnej zawodowo.

Wykres 2. Stopa bezrobocia w powiecie koszalińskim.

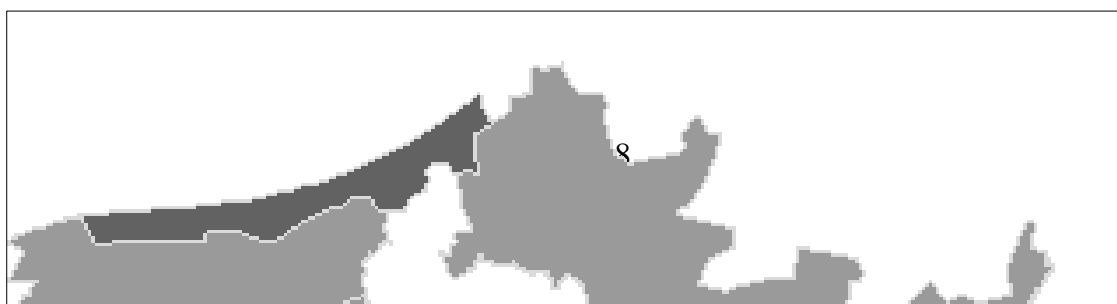
Źródło: opracowanie własne na podstawie www.pup.koszalin.pl

Na koniec września 2011 r. w powiecie koszalińskim zarejestrowanych było 4754 osób bezrobotnych co stanowi 7,4 % mieszkańców powiatu z czego 2620 to kobiety. Tylko ok. ¼ bezrobotnych to osoby z prawem do zasiłku. Wydawałoby się, że ilość osób pozostających bez zatrudnienia nie jest zbyt wysoka jednakże dość liczną grupę stanowią osoby nieaktywne zawodowo czyli nie zarejestrowane w urzędzie pracy bardzo często z własnego wyboru. Do powstawania coraz większej grupy osób nieaktywnych zawodowo przyczyniają się na pewno zmiany obowiązujące w Ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy gdzie ustawodawca dopuszcza wykreślenie z ewidencji osób bezrobotnych na okres 120, 180 i 270 dni. Z danych Głównego Urzędu Statystycznego wynika także, że niezbyt dobrze wygląda sytuacja wśród osób pracujących a mianowicie tylko 119 (2008 r.) i 124 (2009 r.) z 1000 mieszkańców to osoby pracujące. Dane te dotyczą podmiotów gospodarczych, które zatrudniają powyżej 9 osób więc domniemać można, że ilość tych osób

jest nieznacznie większa a dotyczy pracowników zatrudnionych w mniejszych przedsiębiorstwach bądź też prowadzących jednoosobowe działalności gospodarcze.

Przez wiele lat trwały prace legislacyjne mające na celu poprawę funkcjonowania systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. W związku z tym zgodnie z ustawą z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 13 lipca 2010 r.) na samorządy gminne został nałożony obowiązek powołania zespołów interdyscyplinarnych do obowiązków, których to należy m.in. podejmowanie szeroko rozumianych działań w środowiskach zagrożonych przemocą; diagnoza zjawiska przemocy; inicjowanie interwencji; podejmowanie działań w stosunku do sprawców przemocy oraz działalność informacyjna na temat możliwości udzielenia pomocy osobom dotkniętym przemocą. Na mocy tej ustawy w ośmiu gminach powiatu koszalińskiego powołane zostały zespoły interdyscyplinarne (stan na dzień 31.12.2011 r.).

Rys. 1 Mapa lokalizacji Gminnych Zespołów ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na terenie powiatu koszalińskiego.

Gmina Mielno

Gmina Sianów

Gmina Będzino

Koszalin

Gmina Biesiekierz

Gmina Manowo

Gmina Polanów

Gmina Świeszyno

Gmina Bobolice

Legenda:

Gminy, w których powołane zostały zespoły interdyscyplinarne

Źródło: Opracowanie własne.

Należy zaznaczyć, że na terenie powiatu koszalińskiego zespoły interdyscyplinarne ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie funkcjonowały jeszcze przed obowiązkiem ustawowym tworzenia tego typu komórek przez samorządy gminne. Koordynatorem oraz inicjatorem tego typu działań w powiecie koszalińskim było Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie. Dlatego też należy stwierdzić, że samorządy gminne z terenu powiatu koszalińskiego były przygotowane do tego typu zmian. Do zadań samorządów na szczeblu powiatowym należy m.in. świadczenie poradnictwa specjalistycznego dla mieszkańców powiatu a także prowadzenie programów edukacyjno – korekcyjnych dla sprawców przemocy. Także i te zadania były realizowane przez powiat w pełnym

zakresie. Było to możliwe m.in. dzięki pozyskiwanym środkom finansowym z zewnątrz (MPIPS, MSWiA, EFS).

VI. Cele programu

Główny cel programu:

Zwiększenie skuteczności działań na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie w powiecie koszalińskim.

Uzasadnienie:

Program ma przyczynić się do ograniczenia skali problemu i skutków przemocy domowej dlatego też istotne jest podejmowanie kompleksowych działań ukierunkowanych zarówno na ochronę ofiar przemocy, jak i na edukowanie osób stosujących przemoc i korygowanie agresywnych postaw i zachowań.

Cele szczegółowe:

1. Zwiększenie wiedzy na temat zjawiska przemocy w rodzinie wśród mieszkańców powiatu koszalińskiego.
2. Podnoszenie jakości pracy służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.
3. Zwiększenie skuteczności podejmowanych działań w zakresie udzielenia pomocy osobom dotkniętym przemocą poprzez wsparcie i terapię, udostępnienie wiadomości o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczania przemocy w rodzinie.
4. Zwiększenie skuteczności podejmowanych działań wobec sprawców przemocy poprzez realizację programu korekcyjno – edukacyjnego dla sprawców przemocy.
5. Współpraca instytucji oraz organizacji pozarządowych na rzecz zapobiegania przemocy w rodzinie.

Harmonogram działań

Cel szczegółowy nr 1

Zwiększenie wiedzy na temat zjawiska przemocy w rodzinie wśród mieszkańców powiatu koszalińskiego.

Działania	Czas realizacji	Podmiot realizujący i instytucje współrealizujące	Źródło finansowania
1. Organizowanie kampanii, konferencji dotyczących problematyki przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.	2012 – 2017	PCPR	- budżet powiatu - środki pomocowe UE
2. Współpraca z mediami, 3. wymiana informacji pomiędzy mediami i instytucjami 4. odpowiedzialnymi za rozwiązywanie problemów przemocy w rodzinie.	2012 – 2017	- PCPR - lokalne media	- bez nakładów finansowych
5. Edukacja społeczności lokalnej na temat zjawiska przemocy w rodzinie (m.in. prelekcje, pogadanki kierowane do mieszkańców powiatu koszalińskiego).	2012 - 2017	- PCPR - PPPP - pedagodzy szkół na terenie powiatu - OPS - Policja	- bez nakładów finansowych
6. Realizacja programów profilaktycznych skierowanych do młodzieży szkolnej.	2012 - 2017	- PCPR - PPPP - pedagodzy szkół na terenie powiatu	- bez nakładów finansowych
7. Realizacja projektów mających na celu	2012 – 2017	- PCPR - organizacje pozarządowe	- budżet powiatu, - środki finansowe z UE,

edukację społeczną oraz promocję zachowań społecznych, wolnych od przemocy		- OPS	- środki finansowe z MPiPS
--	--	-------	----------------------------

Wskaźniki:

- Ilość zorganizowanych konferencji,
- Ilość kampanii medialnych,
- Ilość zrealizowanych programów profilaktycznych,
- Ilość zrealizowanych projektów,
- Ilość osób uczestniczących w kampaniach,
- Ilość osób objętych wsparciem w ramach projektów, programów profilaktycznych,
- Ilość środków finansowych pozyskanych na realizację zadań.

Cel szczegółowy nr 2

Podnoszenie jakości pracy służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

Działania	Czas realizacji	Podmiot realizujący i instytucje współrealizujące	Źródło finansowania
1. Organizowanie interdyscyplinarnych szkoleń na temat przemocy domowej, skierowanych do pracowników socjalnych, policji, pedagogów, służb medycznych, członków	2012 – 2017	- PCPR - pedagodzy szkół na terenie powiatu - OPS - Policja - służba zdrowia	- budżet województwa - środki pomocowe UE - środki komisji interdyscyplinarnych

gminnych zespołów interdyscyplinar-nych			
2. Tworzenie materiałów instruktażowych, procedur postępowania wobec występowania przemocy w rodzinie	2012 – 2017	- PCPR, - organizacje pozarządowe	- budżet województwa - środki pomocowe UE - środki komisji interdyscyplinarnych - środki z MPiPS

Wskaźniki:

- Ilość osób uczestniczących w szkoleniach,
- Ilość zorganizowanych szkoleń,
- Ilość opracowanych materiałów instruktażowych,
- Ilość instytucji objętych wsparciem w postaci szkoleń, warsztatów.

Cel szczegółowy nr 3

Zwiększenie skuteczności podejmowanych działań w zakresie udzielania pomocy osobom dotkniętym przemocą poprzez wsparcie i terapię, udostępnienie wiadomości o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczenia przemocy w rodzinie.

Działania	Czas realizacji	Podmiot realizujący i instytucje współrealizujące	Źródło finansowania
1. Udzielanie pomocy i wsparcia osobom doświadczającym przemocy domowej poprzez poradnictwo specjalistyczne, terapię (poradnictwo prawne, rodzinne, socjalne, itp.) i działania interwencyjne	2012 – 2017	- PCPR - PCPR - pedagodzy szkół na terenie powiatu - OPS - Policja - służba zdrowia	- środki pomocowe UE - środki MPiPS - środki zespołów interdyscyplinarnych
2. Objęcie specjalistycznym wsparciem dzieci z rodzin 3. Dotkniętych przemocą domową	2012 – 2017	- PCPR - OPS - PPPP - pedagog szkolny - psycholog - terapeuta	- środki pomocowe UE, - środki MPiPS - środki zespołów interdyscyplinarnych
4. Zapewnienie schronienia i izolację ofiar 5. Przemocy w PIK (Mielno) oraz SOW dla Ofiar Przemocy (Białogard)	2012 – 2017	- PCPR - OPS - psycholog - terapeuta	- środki gminne
6. Dążenie do utworzenia ośrodków wsparcia dla osób uwikłanych w przemoc	Od 2012	- PCPR - organizacje pozarządowe	- środki powiatu, - środki MPiPS, - środki UE
7. Realizacja projektów mających na celu zmniejszenie negatywnych	2012 - 2017	- PCPR - OPS - organizacje pozarządowe	- środki pomocowe UE, - środki MPiPS

skutków występowania przemocy w rodzinie			
8. Opracowywanie i realizacja 9. programów terapeutycznych dla ofiar przemocy w rodzinie	2012 - 2017	- PCPR - OPS - organizacje pozarządowe	- środki pomocowe UE, - środki MPiPS
10. Udostępnienie do publicznej wiadomości informatorów o instytucjach 11. Udzielających pomocy w sytuacjach 12. Doświadczania przemocy w rodzinie	2012 - 2017	- PCPR - OPS - organizacje pozarządowe	- środki pomocowe UE, - środki MPiPS

Wskaźniki:

- Ilość osób objęta poradnictwem specjalistycznym,
- Ilość podjętych działań interwencyjnych,
- Ilość osób korzystających ze schronienia dla ofiar przemocy,
- Ilość zrealizowanych projektów,
- Ilość osób objętych działaniami projektu,
- Ilość opracowanych i zrealizowanych programów terapeutycznych,
- Ilość osób, które zostały objęte działaniami programów terapeutycznych,
- Ilość utworzonych ośrodków wsparcia dla osób uwikłanych w przemoc,
- Ilość osób objętych wsparciem w ramach działalności ośrodków,
- Ilość opracowanych i wydanych informatorów.

Cel szczegółowy nr 4

Zwiększenie skuteczności podejmowanych działań wobec sprawców przemocy poprzez realizację programu korekcyjno-edukacyjnego dla sprawców przemocy.

Działania	Czas realizacji	Podmiot realizujący i instytucje współrealizujące	Źródło finansowania
1. Realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie	2012 – 2017	- PCPR - OPS	- budżet MPiPS
2. Wsparcie dla uczestników programów korekcyjno-edukacyjnych po zakończeniu programu poprzez monitoring kart dotyczących funkcjonowania osób, które brały udział w programie	2012 – 2017	- PCPR - OPS	- budżet gminy, - budżet MPiPS

Wskaźniki:

- Ilość zrealizowanych programów edukacyjno – korekcyjnych dla sprawców przemocy,

- Ilość osób uczestniczących w programach edukacyjno – korekcyjnych dla sprawców przemocy,
- Ilość ankiet, notatek monitorujących funkcjonowanie osób po zakończeniu udziału w programach edukacyjno – korekcyjnych dla sprawców przemocy.

Cel szczegółowy nr 5

Współpraca instytucji oraz organizacji pozarządowych na rzecz zapobiegania przemocy w rodzinie.

Działania	Czas realizacji	Podmiot realizujący i instytucje współrealizujące	Źródło finansowania
1. Opracowywanie oraz realizacja projektów mających na celu wzmocnienie współpracy organizacji oraz instytucji działających w obszarze 2. Przeciwdziałania zjawiska przemocy w rodzinie	2012 – 2017	- PCPR - OPS - organizacje pozarządowe	- środki UE - budżet MPiPS
3. Podejmowanie lokalnych inicjatyw ograniczających zjawisko przemocy na terenie powiatu koszalińskiego	2012 – 2017	- PCPR - OPS - organizacje pozarządowe	- środki UE - budżet MPiPS
4. Wspieranie organizacji pozarządowych działających w obszarze	2012 – 2017	- PCPR - OPS - organizacje pozarządowe	- środki UE - budżet MPiPS

5. Przeciwdziałania przemocy w rodzinie			
---	--	--	--

Wskaźniki:

- Ilość opracowanych oraz zrealizowanych projektów,
- Ilość organizacji pozarządowych objętych wsparciem w ramach realizowanych projektów,
- Ilość podjętych i zrealizowanych inicjatyw lokalnych,
- Ilość organizacji współpracujących na rzecz zjawiska przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

VII. Obszary działań

Cele działań i przewidywane efekty realizacji odnoszą się do obszarów:

- **profilaktyka** – promowanie wartości rodzinnych, rozwijanie umiejętności interpersonalnych;
- **edukacja** – przekazywanie wiedzy na temat zjawiska przemocy, jego skutków, informowanie o możliwych formach pomocy;
- **interwencja** – przerwanie przemocy, ochrona ofiar, izolacja i oddziaływanie na sprawców;
- **wspieranie** – przeciwdziałanie poczuciu osamotnienia i bezradności u ofiar przemocy, uświadamianie praw i możliwości rozwiązania problemu poprzez pomoc psychologiczną, prawną i socjalną.

VIII. Odbiorcy Programu

1. Ofiary przemocy w rodzinie:

a) dzieci, młodzież,

- b) współmałżonkowie lub partnerzy w związkach nieformalnych,
 - c) osoby niepełnosprawne,
 - d) osoby starsze.
2. Sprawcy przemocy w rodzinie.
 3. Świadkowie przemocy.
 4. Przedstawiciele władz lokalnych, instytucji, organizacji pozarządowych oraz służb pracujących na rzecz dziecka i rodziny.
 5. Społeczność lokalna.

IX. Przewidywane efekty realizacji Programu

Zakłada się, że dzięki realizacji Programu na terenie powiatu koszalińskiego osiągnięte zostaną następujące efekty:

1. Zmiana postaw społeczeństwa wobec przemocy w rodzinie.
2. Odpowiednie przygotowanie osób pomagających ofiarom i sprawcom przemocy w rodzinie.
3. Spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie.
4. Usprawnienie systemu pomocy rodzinom dotkniętym przemocą.
5. Niwelowanie skutków przemocy w rodzinie.

X. Realizatorzy

Działania dotyczące przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy powinny być prowadzone we wszystkich jednostkach na terenie powiatu, które w ramach swoich działań zajmują się ochroną, czy też wsparciem rodziny i jej członków. Niezbędna jest chęć współpracy między osobami i instytucjami działającymi we wskazanym obszarze. W pracy należy stosować się do zasad:

- **interdyscyplinarności**, zgodnie z którą wszelkie działania na rzecz pomocy rodzinie powinny być planowane i wdrażane przez specjalistów o różnych zawodach, będących przedstawicielami różnych instytucji i organizacji; kluczowa jest praca zespołowa i współpraca;
- **kompleksowości**, z uwagi na fakt, iż przemoc jest zjawiskiem złożonym i wieloaspektowym.

Realizatorami Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Powiecie Koszalińskim są:

1. Starostwo Powiatowe w Koszalinie,
2. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koszalinie,
3. Ośrodki Pomocy Społecznej z terenu powiatu koszalińskiego,
4. Policja,
5. Sąd,
6. Prokuratura,
7. Placówki oświatowe,
8. Organizacje pozarządowe działające na rzecz rodziny,
9. Zakłady Opieki Zdrowotnej,
10. Poradnie ds. uzależnień.

XI. Monitoring

Składanie Radzie Powiatu Koszalińskiego przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie raportu z realizowanych działań, po zakończonym roku budżetowym. Program będzie ewaluowany przez cały okres jego realizacji i w miarę potrzeby będzie modyfikowany.

Zakończenie

Zgodnie z art. 9d ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie podejmowanie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę "Niebieskiej Karty" i nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Procedura "Niebieskiej Karty" obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie.

Nikt nie ma prawa znęcać się, poniżać, bić innych. Dlatego też przemoc w rodzinie jest przestępstwem ściganym przez prawo. Każdy, kto wie lub jest świadkiem tego zjawiska powinien poinformować o tym odpowiednie służby, które są zobowiązane do ochrony ofiar i udzielenia wszechstronnej pomocy.

W związku z powyższym konieczne jest podjęcie szerokiego, dobrze zorganizowanego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Jego realizacja powinna wpłynąć na poprawę stanu bezpieczeństwa życia codziennego rodziny.

Zakładając, że realizacja niniejszego programu będzie stanowiła wspólny strategiczny plan działań wobec problemu przemocy w rodzinie i będzie przebiegać wielopoziomowo we wszystkich instytucjach i organizacjach zobligowanych do podejmowania działań na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie, oczekuje się, iż przyczyni się on do usprawnienia systemu przeciwdziałania przemocy, ograniczenia zjawiska przemocy i towarzyszących mu innych zjawisk patologicznych oraz poprawy kondycji rodzin

Załącznik
do Powiatowego Programu Przeciwdziałania
Przemocy oraz Ochrony Ofiar Przemocy
w Rodzinie w Powiecie Koszalińskim

Działania podejmowane wobec ofiar i sprawców przemocy w latach 2009 – 2010 przez podmioty odpowiedzialne za udzielanie pomocy

Skala przemocy, jej zasięg oraz dolegliwości społeczne decydują o tym, jaki powinien być system przeciwdziałania przemocy domowej. Na terenie naszego powiatu podejmowane są działania wspierające ofiary przemocy i zapobiegające przemocy.

Zgodnie ze swymi kompetencjami na terenie powiatu koszalińskiego działania dotyczące przemocy w rodzinie podejmują ośrodki pomocy społecznej, Komenda Miejska Policji w Koszalinie oraz Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koszalinie.

Poniżej przedstawiamy informacje statystyczne uzyskane od w/w podmiotów, obrazujące zakres problemu:

Komenda Miejska Policji w Koszalinie

Działania na obszarze powiatu koszalińskiego bez miasta Koszalina w ramach procedury „Niebieska Karta”.

2009 rok

1. Liczba przeprowadzonych interwencji domowych ogółem	1328
w tym dotyczących przemocy w rodzinie, procedura Niebieskiej Karty	127
2. Liczba interwencji dotyczących przemocy w rodzinie:	
miejsce interwencji: miasto	
(Bobolice, Polanów, Sianów)	50
wieś	77
3. Liczba sprawców przemocy domowej ogółem	127
w tym: kobiety	2
mężczyźni	125
małoletni	79
4. Liczba sprawców przemocy domowej zatrzymanych ogółem	10
w tym: kobiety	0
mężczyźni	10
nieletni	0
5. Liczba sprawców przemocy domowej pod wpływem alkoholu ogółem	87
w tym: kobiety	1
mężczyźni	87
nieletni	0
przewiezionych do Izby Wyrzeźwień	0
w tym: kobiety	0
mężczyźni	45
nieletni	0
6. Liczba przypadków udzielenia pomocy medycznej ogółem	2
w tym: pokrzywdzony	2
sprawca	0
7. Liczba dzieci przewiezionych do szpitala, placówki, oddanych pod opiekę osoby spokrewnionej	0
8. Liczba postępowań przygotowawczych dotyczących przemocy domowej, w których prowadzona była procedura „Niebieska Karta” (wszczętych)	10
9. Liczba informacji przesłanych do:	
- ośrodków pomocy społecznej	65
- gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych	55
- placówek służby zdrowia	2

- placówek szkolno – oświatowych	1
- organizacji pozarządowych	0
- innych	3

2010 rok

1. Liczba przeprowadzonych interwencji domowych ogółem	610
w tym dotyczących przemocy w rodzinie, procedura Niebieskiej Karty	38
2. Interwencje dotyczące przemocy w rodzinie:	
miejsce interwencji: miasto	11
wieś	27
3. Liczba sprawców przemocy domowej ogółem	38
w tym: kobiety	1
mężczyźni	37
małoletni	0
4. Liczba sprawców przemocy domowej zatrzymanych ogółem	6
w tym: kobiety	0
mężczyźni	6
nieletni	0
5. Liczba sprawców przemocy domowej pod wpływem alkoholu ogółem	29
w tym: kobiety	0
mężczyźni	29
nieletni	0
w tym: przewiezionych do Izby Wyrzeźwień	16
kobiety	0
mężczyźni	16
nieletni	0
6. Liczba przypadków udzielenia pomocy medycznej	1
pokrzywdzony	1
sprawca	0
7. Liczba dzieci przewiezionych do szpitala, placówki, oddanych pod opiekę osoby spokrewnionej	0
8. Liczba postępowań przygotowawczych dotyczących przemocy domowej,	

w których prowadzona była procedura „Niebieskich Kart” (wszczętych)	9
10. Liczba informacji przesłanych do:	
- ośrodków pomocy społecznej	33
- gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych	21
- placówek służby zdrowia	1
- placówek szkolno – oświatowych	0
- organizacji pozarządowych	0
- innych	2

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Bobolicach

Liczba osób dotkniętych problemem przemocy w rodzinie wyniosła 59 osób. Wszczęto procedurę Niebieskiej Karty przez pracowników socjalnych dla 15 osób i przez policję dla 44 osób. Osiem osób to sprawcy przemocy w rodzinie. Ofiary przemocy uzyskały pomoc w formie poradnictwa prawnego, psychologicznego, socjalnego, pedagogicznego, medycznego, zawodowego. Sprawcy przemocy zostali poinformowani o możliwości uczestnictwa w zajęciach korekcyjno-edukacyjnych oraz uczestnictwie w spotkaniach z terapeutą w zakresie uzależnień.

Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Polanowie

Na terenie gminy problemem przemocy w rodzinie dotkniętych jest 55 osób, w tym 20 kobiet, 13 mężczyzn i 22 dzieci. Założono Niebieską Kartę wśród 8 zdiagnozowanych ofiar przemocy, trzy osoby to sprawcy przemocy. M-GOPS udziela rodzinom dotkniętym przemocą w rodzinie pomocy finansowej, poradnictwa i kieruje na wsparcie do Klubu Integracji Społecznej w Polanowie.

Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sianowie

W 2010r. w M-GOPS zostało założonych 7 Niebieskich Kart. Nadzorem pracowników socjalnych z powodu występowania przemocy zostało objętych 11 rodzin. W trzech przypadkach zgłaszana była przemoc fizyczna, w tym jeden raz wobec dziecka, w 11 przypadkach przemoc psychiczna, w 6 ekonomiczna. Nie zgłaszano przemocy seksualnej. W rodzinach ofiarami przemocy są kobiety w 11 przypadkach oraz 8

dzieci. We wszystkich wskazanych przypadkach sprawcami są mężczyźni – 10 partnerów życiowych i jeden dorosły syn.

W Ośrodku Wsparcia dla Ofiar Przemocy dyżurują specjaliści, którzy udzielają pomocy – pracownicy socjalni, psycholog. Ofiary przemocy mogły także skorzystać z porad prawnika, terapeuty rodzinnego, specjalisty do spraw uzależnień. Środowiska, w których występuje zjawisko przemocy jest monitorowane przez pracowników socjalnych oraz specjalisty do spraw rozwiązywania problemów w rodzinie.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Będzinie

Liczba osób na terenie gminy dotkniętych problemem przemocy w rodzinie wynosi 63 mieszkańców, w tym: 15 kobiet, 36 dzieci, 12 mężczyzn. Zanotowano 48 przypadków ofiar przemocy oraz 15 sprawców przemocy. W gminie założono dla 4 osób Niebieską Kartę. Objęto 15 rodzin nadzorem pracowników socjalnych w związku z występującym zjawiskiem przemocy. Formy pomocy udzielanej przez gminę sprawcom i ofiarom przemocy to: pomoc psychologiczna, pomoc finansowa i rzeczowa, pomoc pedagogiczna, poradnictwo prawne

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Biesiekierzu

Na terenie gminy zjawiskiem dotkniętych jest 39 osób, w tym: 10 sprawców i 29 ofiar przemocy. Nie założono dla tych osób Niebieskiej Karty. Wszystkie rodziny są objęte nadzorem pracowników socjalnych.

Z uwagi na problem przemocy w rodzinie przeprowadzane są rozmowy z ofiarami, jak i ze sprawcami przemocy. Osoby te otrzymują dane instytucji, które zajmują się profesjonalnie problemem przemocy. Ponadto w ramach realizowanych w GOPS projektów „Rodziny bez barier” i „Pomocna Dłoń Plus” osoby mogą uzyskać wsparcie przez specjalistów: psycholog, pedagoga, terapeuty rodzinnego. Niejednokrotnie wspomagamy ofiary przemocy poprzez pomoc w sporządzaniu wszelkich pism, np. do sądu.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Manowie.

Liczba osób dotkniętych problemem przemocy w rodzinie wynosi 48, w tym : 17 kobiet, dwóch mężczyzn i 29 dzieci. Sprawcami przemocy jest 20 osób. Założono Niebieskie Karty dla czterech osób. W związku z występującym zjawiskiem przemocy

15 osób objęto nadzorem przez pracowników socjalnych. Formy pomocy udzielanej sprawcom i ofiarom przemocy, to: organizacja porad specjalistów (psycholog, pedagog); pomoc w napisaniu i złożeniu pozwów i pism procesowych; udzielanie pomocy w formie pracy socjalnej i poradnictwa; wnioskowanie o świadczenia pomocy społecznej; współpraca z różnymi instytucjami (szkoły, kuratorzy sądów rodzinnych i karnych, policja itp.); podejmowanie działań i interwencji w ramach funkcjonowania Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Mielnie

Na terenie gminy zanotowano 56 osób ofiar przemocy w rodzinie, w tym: 20 kobiet, jeden mężczyzna, 35 dzieci. Stosujących przemoc w rodzinie zanotowano w 27 przypadkach (sprawcy bez wyroku) oraz dwóch sprawców przemocy z wyrokiem sądu. Założono Niebieska Kartę dla 4 osób. W związku z występującym zjawiskiem przemocy w rodzinie, 20 rodzin objęto nadzorem przez pracowników socjalnych. Formy udzielanej pomocy: pomoc sprawcom poprzez poradnictwo psychologiczne i rodzinne; pomoc ofiarom – poradnictwo specjalistyczne, interwencja w środowisku terapeuty rodzinnego, pracownika socjalnego, współdziałanie z instytucjami, monitoring tzw. awantur domowych.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Świeszynie

Na terenie gminy założono trzy Niebieskie Karty. Problemem przemocy w rodzinie dotkniętych jest 7 osób. Sprawców przemocy jest trzech. Pracownicy socjalni monitorują 6 środowisk w związku z występowaniem zjawiskiem przemocy w rodzinie. Pracownicy socjalni są w stałym kontakcie z ofiarami przemocy. Udzielają informacji na temat uzyskania pomocy psychologicznej, prawnej. GOPS współpracuje również z pedagogiem szkolnym, policją, lekarzem rodzinnym oraz kuratorem zawodowym i społecznym sądu.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koszalinie

W 2009r. Powiat Koszaliński realizował rządowy Program Wspierania Jednostek Samorządu Terytorialnego w Budowaniu Lokalnego Systemu Opieki nad Dzieckiem i Rodziną pn. „Kierunek Rodzina”, w ramach którego powołano Powiatowy Zespół Interdyscyplinarny koordynujący pracę powiatowych i gminnych służb działających na

rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz powołano Grupę Ekspertów. Natomiast na terenie każdej z ośmiu gmin został utworzony Gminny Punkt Poradnictwa Rodzin. W omawianym okresie pomocą zostało objętych 586 osób ze wszystkich gmin powiatu, natomiast z porad specjalistów skorzystało 357 osób. Kolejny projekt to „Rodziny bez barier”, którego celem jest przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu mieszkańców powiatu koszalińskiego poprzez szereg działań aktywizujących w obszarze zawodowym i społecznym oraz specjalistyczne poradnictwo. Jednym z celów operacyjnych projektu to zintegrowanie mieszkańców terenów wiejskich ze swoim otoczeniem i przeciwdziałanie ich postępującej izolacji oraz przeciwdziałanie przemocy. W ramach projektu 666 osób skorzystało z porad prawnych, pedagogicznych, psychologicznych oraz terapii rodzinnej.

Ogółem w 2009r. w powiecie z poradnictwa specjalistycznego skorzystało 805 osób.

PCPR od 2009r. realizuje program korekcyjno-edukacyjny dla osób stosujących przemoc w rodzinie. Główny obszar działań dotyczy problemów przemocy i nadużyć w rodzinie, uzależnień, a także relacji partnerskich oraz rodzicielskich. Programem objętych zostało 58 osób (45 kobiet, 13 mężczyzn), natomiast 54 osób ukończyło lub są w trakcie realizacji.

Ponadto na terenie powiatu funkcjonuje Punkt Interwencji Kryzysowej w Mielnie prowadzony przez PCPR w Koszalinie. Punkt posiada 6 miejsc hotelowych. Powołany jest w celu udzielania wsparcia osobom i rodzinom będącym ofiarami przemocy lub znajdującym się w sytuacji kryzysowej poprzez zapewnienie usług socjalnych i hotelowych oraz poradnictwo specjalistyczne, w szczególności psychologiczne i prawne.